

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Rusica Vasile, prin care a fost solicitată casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Rusica Vasile XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 15.11.2017 – 24.06.2018

instanța de apel: 17.08.2018 – 23.01.2019

instanța de recurs ordinar: 21.03.2019 – 03.07.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2018, *cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Rusica Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a fost inclus în termenul pedepsei aplicate durata pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 25.07.2017, stabilindu-i lui Rusica Vasile pedeapsa definitivă de 11 (unsprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de

tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani, calculată din momentul executării pedepsei principale cu închisoarea.

Termenul ispășirii pedepsei urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței - 24.07.2018, cu includerea în acest termen a duratei pedepsei executate parțial de către Rusica Vasile în baza sentinței Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 25.07.2017.

Până la intrarea sentinței în vigoare a fost aplicată în privința inculpatului măsura arestării preventive.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Ghilețchi Stanislav privind încasarea de la Rusica Vasile a prejudiciului material în sumă de 7200 lei, a fost admisă integral, dispunându-se încasarea de la Rusica Vasile în beneficiul lui Ghilețchi Stanislav prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 7200 lei.

A fost dispusă încasarea de la Rusica Vasile în beneficiul statului a sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Rusica Vasile, la XXXXX, în intervalul de timp de la ora XXXXX min până la ora 18:30 min., planificându-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa str-la XXXXX, mun. Chișinău, prin deteriorarea geamului, a pătruns în casa de locuit nr. 59, de unde în mod ascuns a sustras un laptop de model "F1P Ellit book" la preț de 4000 lei, un laptop de model „Samsung” la preț de 2000 lei și un ferestruu la preț de 1200 lei, un colier și o brățară din aur la preț de 4300 lei, un colier din argint cu pietre scumpe „Swarovschi”, la preț de 1500 lei, un colier din aur cu un culon cu imaginea unei fete, la preț de 3000 lei, un colier din argint cu un culon în forma unei picături de ploaie, la preț de 250 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate Ghilețchi Stanislav, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 16250 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și aplicarea lui Rusica Vasile pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal a unei pedepsei mai blânde și respingerea cererii privind încasarea în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Munteanu Angela a menționat că:

- sentința este neîntemeiată în partea ce ține de aplicarea pedepsei ținând cont de faptul că de către instanța de fond au fost ignorate prevederile art. 75 Cod penal;

- inculpatul integral a recunoscut vinovăția și a manifestat căință sinceră de cele întâmplate, mai mult, inculpatul a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală;

- prima instanță nu a aplicat și prevederile art. 76 Cod penal, care obligă de a lua în considerare la aplicarea pedepsei circumstanțele atenuante și nu a ținut cont de faptul că inculpatul Rusica Vasile, a recunoscut vina integral, are doi copii minori la întreținere și este unicul întreținător al familiei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, a fost admis apelul declarat de avocatul Munteanu Angela în interesele inculpatului, casată sentința în partea cheltuielilor de judecată și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei de la Rusica Vasile, ca fiind nefondată.

Termenul executării pedepsei lui Rusica Vasile urmând a fi calculat din momentul pronunțării deciziei 23 ianuarie 2019, cu includerea în acest termen a duratei aflării acestuia în arest preventiv din 26 noiembrie 2016 până la 23 ianuarie 2019.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmării penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat ca fiind întemeiate argumentele avocatului în partea ce ține de dispunerea încasării cheltuielilor de judecată, apreciind că solicitarea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare și anume încasarea din contul inculpatului Rusica Vasile în

folosul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, este necesar de a fi respinsă întrucât din materialele cauzei se atestă că, acestea nu cad sub incidența prevederilor art. 227-228 din Codul de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, săvârșite cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanței agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de personalitatea inculpatului Rucica Vasile, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

La fel în speță au fost reținute în calitate de circumstanțe atenuante căința sinceră și faptul că are doi copii la întreținere.

Instanța de apel nu reținut ca fiind plauzibile argumentele apărării privind posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, deoarece prima instanță a ținut cont la individualizarea pedepsei de toate circumstanțele cazului, astfel fiind necesare impunerea inculpatului a unor restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii comise ca să fie suficientă pedeapsa pentru restabilirea echității sociale, intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Rucica Vasile, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare este conformă cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și aceasta va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și inviolabilitatea proprietății private a altei persoane.

De asemenea instanța de apel a reținut că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpat până la pronunțarea sentinței judecătorei Orhei, sediul Rezina din 25.07.2017, iar prima instanță, just a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentele apelantului privind aplicarea unei pedepse prea aspre lui Rucica Vasile, pedeapsa aplicată fiind legală și echitabilă în corespundere cu circumstanțele comiterii infracțiunii de către o persoană care fiind anterior condamnată de

3 ori la pedeapsa închisorii, nu a făcut concluziile necesare și iarăși a comis o infracțiune intenționată mai puțin gravă și nu a recuperat prejudiciul.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la **20 februarie 2019**, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, la **07 martie 2019**, prin care, invocând în calitate de temei prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei cu menținerea sentinței, deoarece apelul avocatului a fost greșit admis;

- avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Rusica Vasile, la **22 martie 2019**, prin care, invocând în calitate de temei prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 10)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Rusica Vasile pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sau pedeapsă sub formă de amendă.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată;

- respingerea încasării a cheltuielilor de judecată în mărime de 1.680 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare dactiloscopice nr.34/12/l-r-5411, din contul inculpatului, contravine normelor procesual penale în vigoare și anume prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală;

- efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului;

- generalizând experiența statelor europene la acest capitol (Germania, Estonia, Letonia, România), unde lucrurile stau altfel, practicile în domeniu la toate etapele unui proces penal, pun sarcina achitărilor pe

seama persoanei care a săvârșit infracțiunea și nu pe umerii contribuabililor onești;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, n-a indicat temeiurile care au dus la admiterea apelului declarat de către avocat în interesele inculpatului, iar acestea constituie temei de drept pentru recurs ordinar prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea ce ține de dispunerea încasării din beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare, în mărime de 1680 lei.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, a menționat că:

- lui Rusica Vasile i s-a aplicat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale;

- la aplicarea pedepsei inculpatului Rusica Vasile instanța de apel real nu au ținut cont de prevederile art. 75, 76 Cod penal;

- *aplicarea pedepse* lui Rusica Vasile *de către instanța de fond real se încadrează perfect în prevederile art. 61, 75, 76, Cod penal* ce țin de individualizarea pedepsei;

- în speță sunt următoarele circumstanțe atenuante: contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, 2 copii minori la întreținere, personalitatea inculpatului, se caracterizează pozitiv, este unicul întreținător al familiei;

6. Referințe în speță nu au fost depuse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept

formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

7.1. Potrivit textului recursului declarat de către procuror, acesta invocă de drept temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din textul recursului, Colegiul atestă că, autorul în esență critică hotărârea instanței de apel în partea soluționării cheltuielilor judiciare, prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de a încasa aceste cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertize dactiloscopice din contul inculpatului.

Analizând respectiva poziție, se constată că aceste alegații au constituit obiect de discuție în instanța de apel întrucât în apelul apărătorului a fost invocată această solicitare ce a fost admisă de instanța de apel, astfel asupra căreia instanța s-a expus întemeiat și prin urmare nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile efectuate de instanța de grad inferior.

Criticile procurorului în partea ce se referă la dezacordul cu respingerea încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei dactiloscopice, la caz, din contul inculpatului, Colegiul penal consideră că, acestea sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel corect a ajuns la concluzia că cheltuielile date urmează a fi puse în sarcina statului.

La acest capitol, Colegiul menționează că, raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr.34/12/1-R-5411 din 10 octombrie 2017, a fost utilizat în sensul art. 93 alin. (2) pct. 2) și 7) Cod de procedură penală în calitate de probă și care a fost pus la baza acuzării inculpatului RUSICA Vasile, respectiv aceste cheltuieli judiciare urmează a fi suportate de ordonatorul expertizelor din mijloacele alocate pentru efectuarea acestora din bugetul alocat.

La rândul său, instanța de apel a specificat, reieșind din prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, că legea nu prevede expres că condamnatul urmează să suporte cheltuielile judiciare, legate de efectuarea expertizei.

Astfel, Colegiul penal consideră întemeiate concluziile instanței de apel privind respingerea cerințelor procurorului de a încasa cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei în cauza dată, din contul inculpatului, deoarece acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției făptuitorului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce au fost trecute în contul statului.

Instanța de recurs notează că, normele procedural penale, în vigoare la momentul efectuării expertizei, nu prevedeau expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor obligatorii, cheltuieli ce se făceau din contul statului.

Argumentele procurorului în susținerea solicitării de a încasa cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare din contul inculpatului, nu pot fi reținute, deoarece modificările în dispoziția alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală sunt în vigoare din data de 09.02.2018, iar legea procedural penală nu are efect retroactiv, ținând cont de prevederile art. 3 Cod de procedură penală, care stipulează că, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, se relevă că efectuarea raportului de expertiză judiciară dactiloscopică nr.34/12/1-R-5411 din 10 octombrie 2017, a fost o acțiune procesuală ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, fiind achitate din bugetul statutului în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar modificările legii procesuale nu trec suportarea acestor cheltuieli pe contul inculpatului.

În acest context, Colegiul notează că, este greșită și nefondată alegația recurentului precum că, prin modificările efectuate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), legislatorul și-a exprimat intenția de a pune în sarcina inculpatului recuperarea cheltuielilor judiciare, deoarece prin abrogarea alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală și lăsarea în vigoare a celeilalte dispoziții din art. 227 - 229 Cod de procedură penală, precum și a celor din art. 75 din Legea nr. 68/2016, se subliniază *in concreto* că, compensarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor se face din contul celor care ordonează această acțiune procesuală, interpretarea extensivă în defavoarea legii procesual-penale este interzisă, procurorul asumându-și angajamente depășite de interpretare a intenției legiuitorului.

Astfel, Colegiul penal apreciază ca nefondate și insuficiente criticele procurorului pentru a casa și răsturna o hotărâre judecătorească legală și întemeiată.

Având în vedere acestea, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept invocate de procuror și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 227-229, 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

7.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Rusica Vasile, Colegiul penal a reținut semnalarea pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din textul recursului, rezultă că apărătorul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului infracțiunii, respectiv instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Rusica Vasile.

Astfel, din conținutul recursului declarat de către avocatul Munteanu Angela se reține că, aceasta critică concluziile instanțelor de fond în partea ce ține stabilirea termenului pedepsei cu închisoare, considerând că *instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 76 Cod penal, însă tot în recurs avocatul Munteanu Angela a indicat că pedeapsa aplicată lui Rusica Vasile de către instanța de fond, real se încadrează perfect în prevederile art. 61, 75, 76, Cod penal*, astfel Colegiul denotă existența unei poziții ambigue a recurentului, pe de o parte criticând individualizarea pedepsei iar pe de altă parte susținând că această pedeapsă se încadrează perfect în prevederile legale relevante.

În consecință, Colegiul penal analizând argumentele recursului în raport cu constatările instanțelor de fond, conchide că alegațiile avocatului Munteanu Angela sunt declarative și neîntemeiate, întrucât prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fiind just

individualizată pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare fiind echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, săvârșite cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanței agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de personalitatea inculpatului Rusica Vasile, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de circumstanțele atenuante, căința sinceră și faptul că are doi copii la întreținere, astfel asigurându-se realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

În speță a fost stabilită imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, fiind necesare impunerea inculpatului a unor restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii comise ca să fie suficientă pentru restabilirea echității sociale, intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiuni, or, Rusica Vasile fiind anterior condamnat la pedeapsa închisorii, nu a făcut concluziile necesare și iarăși a comis o infracțiune cu intenție și nu a recuperat prejudiciul cauzat.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță temeiul pentru recurs, invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece prima instanță și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului Rusica Vasile, stabilită conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și 84 alin. (4) Cod penal.

Sumând cele expuse mai sus, instanța de recurs consideră că criticile apărătorului Munteanu Angela invocate în prezentul recurs sunt nefondate, au constituit obiect de discuție în instanța de apel, care a oferit răspunsuri plauzibile asupra acestora. De menționat este că au fost reiterate argumente în procedura de recurs, fără a fi abordate critici noi sub aspectul contestat, din care motiv Colegiul conchide despre inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursurile declarate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care au făcut referire autorii, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate

și se impune, astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Rusica Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Rusica Vasile XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda